Vztah církve a vědy

V období feudalismu byla Evropa názorově i politicky roztříštěná, ale spojovalo jí učení církve a latina jakožto jazyk vzdělanců. Latina přitom sehrála podobnou roli, jakou v současnosti hraje angličtina. Její znalost a znalost atických textů a biblických textů byla udržována v klášterech a později byla šířena v klášterních školách. Nejvyšší autoritou středověké ideologie byla bible, ačkoliv trvalo několik století, než se sama církev vypořádala s různými výklady křesťanství. V roce 1054 se pak odštěpila východní církev od pravoslavné církve.

Po celý středověk a začátek novověku trvalo vyrovnání se se vzájemným vztahem víry a rozumu (tj. teologie a filozofie - včetně té přírodní). Tento proces nakonec vyústil v kompromis, který obě tyto stránky poznání od sebe oddělil a umožnil svobodný rozvoj vědy v Evropě.

Rozvoj evropské společnosti ve středověku vyžadoval stále větší počet vzdělaných odborníků (kněží, ale i právníci, lékaři, diplomaté, astronomové, ...). Proto byly postupně zakládány univerzity a to jak pod vlivem papeže, tak pod vlivem jednotlivých panovníků. Skutečnost, že univerzity byly pod ochranou církve, umožnila volný pohyb učitelů a studentů po celé Evropě. To přispělo nejen k lepšímu vzájemnému porozumění, ale také k šíření vzdělanosti napříč Evropou.

© Encyklopedie Fyziky (http://fyzika.jreichl.com); Jaroslav Reichl, Martin Všetička
Licence http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/ zakazuje úpravy a komerční distribuci.